

1. Морозова Н.Г. Учителю о познавательном интересе. - М: Знание, 1979. – 180 с.
2. Менабени А.Г. Методика обучения сольному пению. М.: - Просвещение, 1987. - 84с.
3. Проблемы музыкального мышления /под ред. М.А. Арановского. - М.: Музыка, 1974. – 330 с.

Надійшла до редакції 21.02.2002р.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОГО ПАРАЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ

Римар Ольга

Львівський державний інститут фізичної культури

Анотація. У статті йдеться про особливості структури та діяльності Міжнародного паролімпійського комітету.

Ключові слова: паролімпійський комітет, діяльність, структура, функції.

Аннотация. Римар О.В. Особенности деятельности международного паралимпийского комитета. В статье речь идет об особенностях структуры и деятельности Международного паралимпийского комитета.

Ключевые слова: паралимпийский комитет, деятельность, структура, функции.

Annotation. Rimar O.V. Features of activity of the international paralympic committee. The article reveals the peculiarities of the function of the International paralympic committee.

Keywords: paralympic committee, activity, frame, function.

В останні кілька десятиліть в олімпійському русі виразно структурується одна із його форм – паролімпійський спорт.

Паролімпійський рух сьогодні – одне з помітних явищ не тільки у міжнародному спортивному співтоваристві, але й важливий чинник гуманізації суспільства, адаптації до повноцінного життя великої кількості неповносправних осіб, потужний засіб використання спорту в реабілітаційних цілях тощо [1].

Важливою умовою ефективного функціонування паролімпійського спорту є питання організації структур паролімпійського руху. У статті мова йтиметься про Міжнародний паролімпійський комітет - найвищий керуючий орган паролімпійського руху, якому належать усі права на проведення Паролімпійських ігор. Його утворено на Генеральній Асамблеї 21 вересня 1989 року в Дюссельдорфі (Німеччина).

навпочіпки. Діти з бубнами тихенько виходять з кола, йдуть за спинами танцюристів і кладуть бубни позаду трьох із них. На останньому акорді діти шукають руками бубни за своїми спинами, і ті, знайшли їх, виходять у середину кола. На музику А діти з бубнами танцюють, а всі інші плещуть у долоні.

Музично-ритмічна гра "Зайці та лисиці" (муз. М. Карасева). / Профілактика страху перед казковими героями, страху не вірно зробити щось, страху не успіху/. Діти - "зайці" стають у півколо. На відстані шести-восьми кроків від них на килимку "спить лисиця". Музика А. На 1-2-й такти "зайці" плещуть у долоні спочатку справа, потім зліва. На 3-4-й такти - тричі підстрибують на місці. Музика і рухи 1-4-го тактів повторюються ще раз. На 5-6-й такти "зайці" помітили "лисицю". злякано дивлячись на неї, повільно присідають. На 7-8-й такти, продовжуючи дивитись на "лисицю", піднімаються. На 9-12-й такти - повторюють рухи 5-8-го тактів. Музика Б. На 1-8-й такти "зайці" танцюють, виконуючи напів присідання та по чергово виставляючи на п'ятку то ліву, то праву ногу. На 9-15-й такти - стрибками на обох ногах в такт музики наближаються до "лисиці". На 16-й такт один з "зайців" доторкується до "лисиці", але вона ворухить "лапами", і злякані "зайці" відбігають назад на свої місця. На повторення 9-12-го тактів музики Б та на три такти другої вольти діти повторюють рухи 9-15-го тактів. На останній такт другої вольти "лисиця" підстрибує й кидається за "зайцями", але вони швидко тікають від неї. Музика В. "Лисиця" лягає на килимок і знову "засинає".

Музично-ритмічна гра "Колобок". /Профілактика страху самотності, страху не встигнути/. Діти стають у коло. В центрі сидить навпочіпки малюк - "колобок". Музика А. На 1-4-й такти діти беруться за руки і, підстрибуючи, наближаються до "колобка", поступово звужуючи коло. На 5-8-й такти відходять назад, розширюючи коло. Музика А і рухи повторюються двічі. Музика Б. Діти, тримаючись за руки, йдуть по колу звичайним або перемінним кроком. Тим часом "колобок" починає "рости"- поволі піднімається. При повторенні музика підсилюється - "колобок росте" ще більше. На закінчення музики малюк стає на весь зріст, хвацько взявшись у боки. На умовну музику "колобок" легко підстрибує на місці на обох ногах з поворотом. Діти в колі весело плещуть у долоні. На закінчення музики "колобок" зупиняється. Діти перестають плескати в долоні й хором промовляють: Колобок, колобок, Від бабусі ти утік, Від дідуся ти утік... Хтось із дітей, призначений, вихователькою, продовжує: А від мене не втечеш! На іншу умовну музику із цими словами дитина - "ловець" повільно наближається до "колобка". "Колобок" відступає назад і відходить за коло. Змінюються умовна музика. "Колобок" утікає, а "ловець" його доганяє. Далі гра продовжується за правилами гри в "кота-мишки". Музика супроводить "полювання", повторюючись кілька разів.

Література

Міжнародний паралімпійський комітет (IPC) є міжнародним представницьким органом, який керує розвитком спорту для неповносправних і є верховною владою паралімпійського руху.

Структура діяльності Міжнародного паралімпійського комітету подібна до діяльності Міжнародного олімпійського комітету (МОК) за формою і функціями. Міжнародний Паралімпійський комітет є міжнародною громадською організацією і є формально визнаний МОКом і навіть частково ним фінансований [2].

Міжнародний Паралімпійський комітет сформований і складається з представників 162 країн, однак не кожен з них є Національним Паралімпійським Комітетом (NPC). У деяких випадках членом є Федерація спорту інвалідів. Міжнародний Паралімпійський комітет представляє інтереси спортсменів таких груп інвалідностей:

- особи з вадами зору;
- особи з ампутованими кінцівками;
- особи з пошкодженнями опорно-рухового апарату;
- особи з наслідками дитячого церебрального паралічу.

Особи з порушеннями розумового розвитку внаслідок порушень правил змагань виключені з програми Паралімпійських ігор і на сьогодні питання щодо членства у IPC і участі у Іграх не вирішене.

Цілі та завдання Міжнародного паралімпійського комітету:

1. організація, контроль і координація літніх та зимових Паралімпійських ігор та інших змагань для неповносправних;
2. заохочення організації та розвитку інвалідного спорту і спортивних організацій;
3. забезпечення регулярного проведення Паралімпійських ігор;
4. співпраця з міжнародними та національними спортивними установами для інвалідів;
5. пошук шляхів інтеграції спортивних змагань для спортсменів-інвалідів в міжнародний спортивний рух здорових атлетів зі збереженням тотожності видів спорту у спортивних змаганнях спортсменів-інвалідів;
6. зосередження зусиль на тому, щоб у спорті брав гору дух чесної гри, а насильство заборонялось;
7. очолює боротьбу проти допінгу;
8. координує (укладає) спортивний графік (календар) проведення спортивних змагань (міжнародних, регіональних) для спортсменів-інвалідів з урахуванням потреб кожної нозології;
9. кооперування з Міжнародним олімпійським комітетом та іншими міжнародними спортивними організаціями;
10. контроль спортивних змагань для неповносправних, щоб вони відбувались

без дискримінації пролітичного, релігійного, економічного, расового характеру;

11. сприяє участі в програмі Паралімпійських ігор спортсменів-інвалідів з важкими формами захворювань [3].

У структуру Міжнародного паралімпійського комітету входять такі організації, які представлені на рисунку. До них належать:

1. Міжнародні спортивні федерації для спортсменів різних видів неповноцінностей:

- Міжнародна федерація Сток-Мандевільських ігор спортсменів на візках (ISMWSF) - керує розвитком спорту осіб на візках з порушеннями опорно-рухового апарату;
- Міжнародна спортивна організація інвалідів (ISOD) – керує розвитком спорту осіб з ампутованими кінцівками;
- Міжнародна асоціація спорту сліпих (IBSA) – керує розвитком спорту осіб з вадами зору;
- Міжнародна асоціація спорту осіб з наслідками церебрального паралічу (CP-ISRA) – керує розвитком спорту осіб з наслідками дитячого церебрального паралічу;
- Міжнародна організація спорту осіб з вадами розумового розвитку (INAS-FID) – керує розвитком спорту осіб з порушеннями розумового розвитку [4].

2. Національні паралімпійські комітети (NPC) – організації, що формально визнані IPC, мають статус юридичних осіб в своїх країнах, відповідають за підготовку спортсменів-інвалідів усіх нозологій до міжнародних змагань, цілі і завданнями яких збігаються з цілями і завданнями IPC.

3. Національні організації неповносправних – організації, що визнані IPC, але немаю офіційного статусу Міжнародного паралімпійського комітету.

Основними органами IPC є Генеральна Асамблея, виконавчий комітет, президент.

Генеральна Асамблея є верховним органом управління IPC і може вирішувати будь-які питання щодо Паралімпійського руху. Збори членів IPC, іменовані Генеральною Асамблеєю, відбуваються не менше одного разу у два роки. У разі необхідності або по письмовій вимозі не менше 1/3 членів IPC скликається позачергова Генеральна Асамблея. Місце її проведення визначає Міжнародний паралімпійський комітет, позачергової Генеральної Асамблеї – президент. Генеральна Асамблея визначає політику розвитку інвалідного спорту в світі; обирає членів IPC; допуск нових членів у IPC, визнання нових національних паралімпійських комітетів; прийняття рішення про вибір міста-організатора зимових і літніх Паралімпійських ігор; зміни у Паралімпійській

хартії, у програмі Паралімпійських ігор тощо.

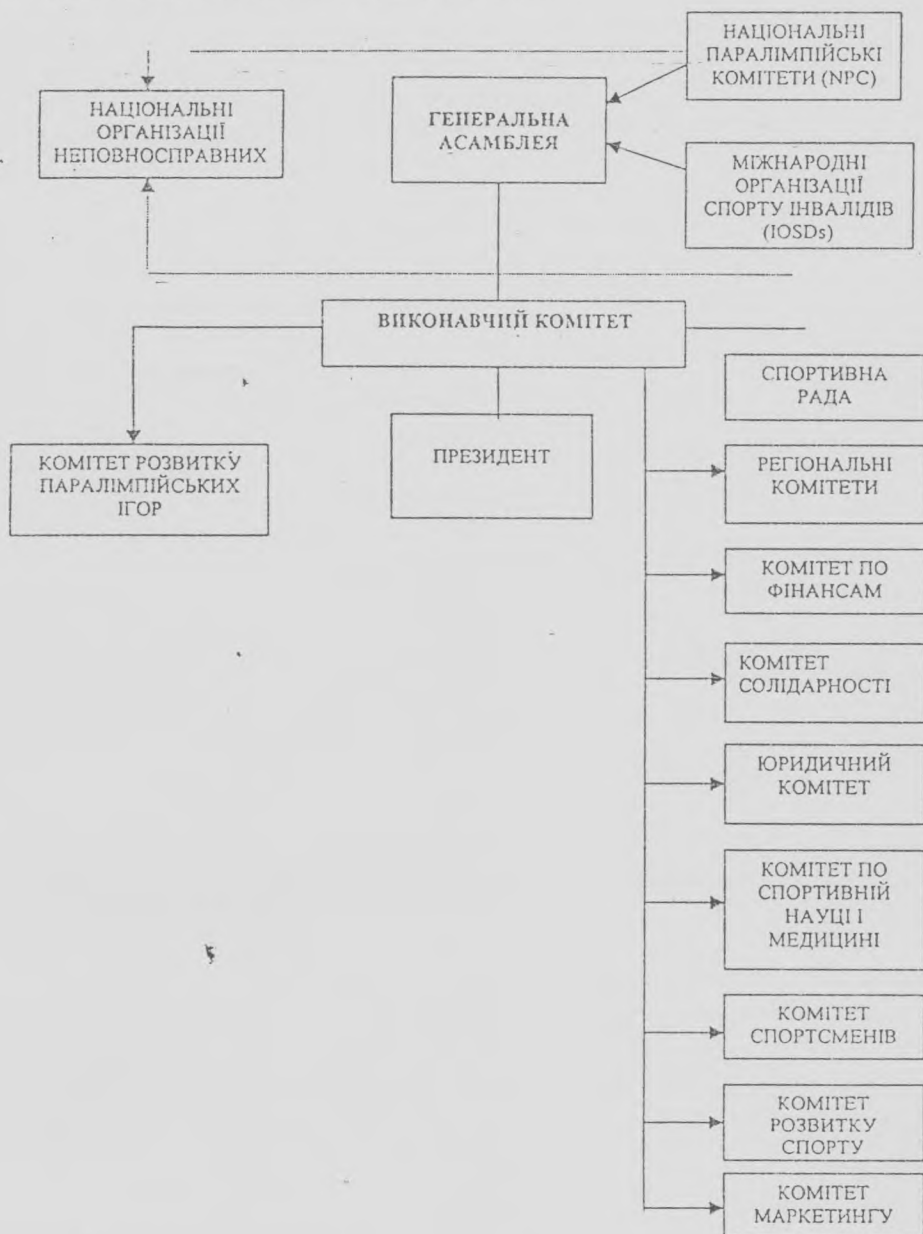

Рис. 1. Структура Міжнародного Паралімпійського комітету.

Виконавчий комітет веде нагляд за дотриманням Паралімпійської Хартії; управляє справами ІРС; слідкує за діяльністю міжнародних федерацій, національних паралімпійських комітетів та національних організацій; підтримує контакти з МОКом та з міжнародними спортивними федераціями; відповідає за фінансову та адміністративну роботу ІРС; подає звіт на Генеральну Асамблею щодо будь-яких запропонованих змін до правил змагань; відповідає за процедуру допуску до Паралімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи й інших міжнародних змагань для неповносправних; здійснює контроль за проведенням Паралімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи й інших міжнародних змагань для інвалідів; здійснює рекомендації для обрання у члени ІРС.

Президент обирається із числа членів Міжнародного паралімпійського комітету тасним голосуванням на восьмирічний термін і може повторно обиратися на наступні чотирьохрічні періоди.

Постійні комісії і комітети

В структуру Міжнародного паралімпійського комітету входять різноманітні комітети, які здійснюють діяльність у визначеному напрямку.

ІРС включає такі постійні комітети та комісії:

1. Спортивна Рада;
2. Комітет по Спортивній науці і медицині;
3. Комітет спортсменів;
4. Комітет з фінансів;
5. Комітет паралімпійський солідарності;
6. Комітет розвитку спорту;
7. Юридичний комітет;
8. Комітет маркетингу;
9. Регіональні комітети.

Діяльність комітетів скерована на реалізацію основних принципів паралімпізму.

Література

1. Римар О.В. *Спорт неповносправних: історія та сучасність.* - Львів, 2001. - С. 3.
2. Римар О.В. *Особливості утворення та розвитку організаційних структур паралімпійського руху // Молода спортивна наука України: Збірник наукових статей з галузі фізичної культури та спорту.* - Львів: ЛДІФК, 2001 - Випуск 5. - Т 1. - С.156-159.
3. *What is IPC?* <http://www.paralympic.org> (24. 06.2001).
4. Брізкін Ю.А., Передерій А.В., Строкатов В.В. *Параолімпійський спорт: навчальний посібник за заг. ред. канд.психол.наук, доцента Ю.А.Брізкіна, передмова д.пед.наук, професора, академіка АПН України Н.Г. Ничкало.* - Львів: "Арія", 2001. - С.23.

Надійшла до редакції 21.02.2002р.